ECLI:LV:AT:2021:0817.12130002211.6.L
Lieta Nr. 12130002211, SKK-501/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 17.augustā

Tiesa šādā sastāvā: senatores Aija Branta, Sandra Kaija, Anita Poļakova,

iepazinusies ar apsūdzētās /pers. A/ aizstāvja Rinalda Buša kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2021.gada 12.maija spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmo daļu tiesa atsaka ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē.

Aizstāvis R. Bušs kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu pilnībā un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā sakarā ar tiesas pieļauto Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Pamatojot savu lūgumu, sūdzības iesniedzējs norāda, ka apelācijas instances tiesa nav motivējusi Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punkta piemērošanu. Proti, apelācijas instances tiesa nav sniegusi pamatojumu, kāpēc tā atzīst, ka /pers. A/ tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu iespējams kompensēt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, nevis, piemēram, notiesājot viņu nosacīti vai atbrīvojot no kriminālatbildības vai soda. Aizstāvis norāda, ka kriminālprocess ildzis 9 gadus 7 mēnešus, savukārt apsūdzētā kriminālprocesa novilcināšanā nav vainojama.

Senāts atzīst, ka aizstāvja R. Buša kasācijas sūdzībā minētie argumenti pamatoti ar viņa atšķirīgo viedokli par sodu ietekmējošo apstākļu izvērtējumu, savukārt šo apstākļu izvērtēšanu atbilstoši likumam veic tā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības. Arī jautājuma izlemšana par to, kuru no likumā paredzētajiem kompensācijas mehānismiem piemērot katrā konkrētā gadījumā, kad konstatēts tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpums, ir tās tiesas kompetencē, kas izskata lietu pēc būtības.

Apelācijas instances tiesa, atzīstot apsūdzētās tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu, mīkstinājusi /pers. A/ noteikto sodu, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī atzinusi par iespējamu nepiemērot Krimināllikuma 218.panta sankcijā paredzēto papildsodu – tiesību atņemšanu veikt uzņēmējdarbību.

Pretēji aizstāvja R. Buša kasācijas sūdzībā norādītajam, apelācijas instances tiesa motivējusi konkrētu šajā tiesību normā paredzēto labvēlīgo seku piemērošanu un atzinusi, ka, ņemot vērā apsūdzētās /pers. A/ interešu aizskāruma intensitāti, viņai noteiktais sods ir mīkstināms.

Vienlaikus citu Krimināllikumā paredzētu labvēlīgāku seku piemērošanai tiesa nav konstatējusi tiesisku pamatu.

Senāts atzīst, ka aizstāvja R. Buša kasācijas sūdzībā minētie argumenti pauž sūdzības iesniedzēja neapmierinātību ar apelācijas instances tiesas spriedumā secināto, nosakot /pers. A/ sodu, un ir vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas sprieduma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ. Minētais ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajā un trešajā daļā noteikto.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1]panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

A. Branta S. Kaija A. Poļakova